

2021-01-13

Remissyttrande

Diarienummer: N20200/2821

Näringsdepartementet

n.remissvar@regeringskansliet.se

stina.nordstrom@regeringskansliet.se

Yttrande över promemoria – Miniminivåer för björn, varg, järv och lo

Sveriges Jordägareförbundet (härefter Förbundet) har inbjudits att yttra sig över Regeringskansliets promemoria – Miniminivåer för björn, varg, järv och lo, diarienummer: N2020/02821 och önskar framföra följande ståndpunkter.

Generella synpunkter

- Förbundet är positiva till att samverkansrådets förslag om miniminivåer för förekomst av björn, varg, järv och lo samt att fastställande av desamma enbart ska göras för rovdjursförvaltningsområden och inte på länsnivå.

Sveriges Jordägareförbunds förslag på åtgärder

- Översyn och förtydligande av förordningen om viltförvaltningsdelegationer (2009:1474).
- Större hänsyn tas i förvaltningen till vargens negativa påverkan på tamdjurshållningen och dess socioekonomiska effekter och att miniminivån fortsatt ska ligga inom riksdagsbeslutet, 170–270 individer.

Promemorians förslag

Förbundet anser, som framfört vid tidigare yttranden, att miniminivåer samt förvaltningsnivåer för björn, varg, järv och lo skall fastställas på förvaltningsområden och inte länsnivå för att minska risken för inlåsningseffekter och andra försvårande omständigheter i förvaltningen. Det är positivt att promemorian innehåller ett sådant förslag.

Gynnsam bevarandestatus

Förbundet anser att miniminivå för varg i landet skall, i enlighet med riksdagsbeslutet, *En hållbar rovdjurspolitik* (prop. 2012/13:191, 2013/14: MJU7), ligga inom intervallet 170-270 individer och inte som nuvarande 300 vargar.

Det övergripande och långsiktiga målet med vår beslutade rovdjurspolitik är att bibehålla gynnsam bevarandestatus samtidigt som tamdjurshållning inte påtagligt försvåras och socioekonomisk hänsyn tas. Förbundet upplever att för lite hänsyn i dagsläget tas till de negativa effekter som vargen orsakar tamdjurshållningen och andra verksamheter. Vargens närvaro försvårar lantbruksnäringen målsättning med att nå målsättningen i den nationella livsmedelsstrategin med en ökad inhemsk livsmedelsproduktion och ökad självförsörjningsgrad.

Ett minskat antal betande djur i landskapet påverkar även den biologiska mångfalden negativt, det minskar antalet pollinerande insekter samt lantbruksföretagens konkurrenskraft. Vargens negativa påverkan på animalieproduktionen är inte alltid mätbara. Många lantbruksföretag väljer att inte utöka eller etablera ny sin produktion som en följd av vargens närvaro, vilket inte syns i statistiken.

Rovdjurens närvaro försvårar och begränsar även möjligheterna att bedriva jakt och andra fritidsaktiviteter. Jakt och viltförvaltning är inte bara en viktig fritidssysselsättning utan är även avgörande för att många människor väljer att bo och verka på landsbygden. Jakten är dessutom en viktig näringsverksamhet för många markägare i landet och dess värde och därmed intäkter från densamma har ökat betydligt de senaste tio åren. Intäkter från korta och längre jaktupplåtelse samt köttförsäljning från fällda vilt genererar för många viktiga intäkter för landsbygdsföretagen.

Det är viktigt, utifrån ett samlat samhällsperspektiv, att balansera vargens negativa påverkan i högre grad mot kriterierna för gynnsam bevarandestatus. Ett för högt rovdjurstryck riskerar att underbygga möjligheterna att driva lönsamma företag samt incitament att leva och bo på landsbygden.

Förordningen om viltförvaltningsdelegationer

Förordningen om viltförvaltningsdelegationer är otydlig och behöver förtydligas avseende vilken roll och mandat viltförvaltningsdelegationen har. Ett exempel på otydlighet är förordningens 4§ som lyder; *En viltdelegation har även till uppgift att pröva frågor om godkännande av länsstyrelsens förslag till miniminivåer och rovdjursförvaltningsplaner för björn, varg, järv, lo och kungsörn i länet.*

Det är i dagsläget oklart vad som avses med "pröva frågor om godkännande" och det behöver förtydligas.

Förbundet föreslår att Regeringskansliet utser lämplig myndighet, som tillsammans med länsstyrelserna och berörda organisationer, får i uppdrag att genomföra en översyn samt utarbeta en vägledning som förenklar och tydliggör i vilka frågor delegationen är beslutande och hur eventuella oenigheter mellan viltförvaltningsdelegation och länsstyrelse ska hanteras.

Konsekvenser

Förbundet gör inte samma bedömning som promemorian att länsstyrelsernas administrativa kostnader kommer att minska i samband med detta beslut. Frågan måste fortsatt beredas och fastställas i viltförvaltningsdelegationen utifrån det förslag som varje län ska ta med till respektive viltförvaltningsråd. Den minskade bördan kommer vara marginell.

Sveriges Jordägareförbund

Anders Grahn

Generalsekreterare

Carl Kuylenstierna

Ordf. Viltbrukskommittén

Sveriges Jordägareförbund (SJF) representerar större privata markegendomarna i Sverige. Förbundets medlemmar skapar nytta för människor och miljö genom ett långsiktigt förvaltande av förnyelsebara naturresurser. Vi erbjuder ett helhetsperspektiv på modernt landsbygdsföretagande eftersom våra medlemmar ofta bedriver lant-, skogs- och vattenbruk i större skala på samma fastighet. Genom stärkt landsbygdsföretagande och äganderätt vill vi utveckla näringslivet på den svenska landsbygden.